הזוכים: פרסי משרד התרבות והספורט לאמנות ועיצוב, 2015

الفائزون: جوائز وزارة الثقافة والرياضة، 2015

מוזיאון
הרצליה
לאמנות
עכשווית

متحف
هرتسليا
للفنون
المعاصرة

הזוכים: פרסי משרד התרבות והספורט לאמנות ועיצוב, 2015
29 בספטמבר – 24 בדצמבר 2016
אוצרת: טלי בן נון

צוות המוזיאון
מנהלת ואוצרת ראשית: ד"ר איה לוריא
מנהלת אדמיניסטרטיבית: תמי זילברט
עוזרת לאוצרת ראשית ומתאמת: דנה רז
מתאמת אירועים והפצה: רעות סולמה־לינקר
רשמת: נועה חביב
מזכירת המוזיאון: רויטל איל
אב הבית: יוסף אקלה
קשרי חוץ וגיוס משאבים: מיכל כרוך־שריב
יחסי ציבור: הדס שפירא

תערוכה וקטלוג
עיצוב גרפי והפקה: סטודיו קובי פרנקו
עריכת טקסט עברית: עינת עדי
תרגום לערבית: נוואף עתאמנה
תכנון ועיצוב תצוגת דני קרמן: ניל נגר
תכנון והתקנת מערכות מולטימדיה:
PROAV - אינטגרציה מערכות אודיו וידיאו
שילוט וכיתובים: שיווק בתנועה בע"מ
הקמה ותלייה: אורי בצון, הגר זאבי, ניר מוזס
דפוס: ע.ר. הדפסות בע"מ, תל־אביב

משרד התרבות והספורט
מינהל התרבות, המחלקה למוזיאונים ולאמנות פלסטית
המועצה הישראלית לתרבות ולאמנות, המדור לאמנות פלסטית

ועד הנאמנים של פרס שרת התרבות והספורט: יו"ר דורון סבג, נורית אפשטיין־רטנר, ד"ר גליה בר אור, אריה ברקוביץ, מריה יריב, כרמלה רובין, חדוה שמש

חברי המדור לאמנות פלסטית שימשו כוועד נאמנים של פרס מפעל חיים, פרסי האמן הצעיר ופרסי העיצוב: יו"ר ג'ודי אברמוביץ', מאיר אהרונסון, אבנר בר־חמא, אדר' רבקה גוטמן, מרים גמבורד, גרשון גורביץ, פרופ' אדריכל גלעד דובשני, ד"ר רבקה ודמני, מעיינה פליס, חוה ראוכר, חגי שגב, אדר' עודד רפפורט, ד"ר רונית שטיינברג

המוזיאון נתמך על ידי משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות

המידות נתונות בסנטימטרים, רוחב × גובה.

© 2016, מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית
קט' 2016/4

الفائزون: جوائز وزارة الثقافة والرياضة، 2015
29 أيلول – 24 كانون الأول 2016
أمينة المعرض: طالي بن نون

طاقم المتحف
المديرة والأمينة الرئيسيّة: د. آية لوريا
المديرة الإدارية: تامي زيلبرت
مساعدة الأمينة الرئيسيّة والمنسقة: دانا راز
منسقة الأحداث والتوزيع: رعوت سولمه لينكر
المُسجِّلة: نوعه حبيب
سكرتيرة المتحف: رﭬيطال إيل
مدير المنزل: يوسف أقله
علاقات خارجية وتجنيد موارد: ميخال كروخ شريب
علاقات عامة: هداس شبيرا

معرض وكتالوج
تصميم جرافيكي وإنتاج: ستوديو كوبي فرنكو
تحرير اللغة العبرية: عينات عدي
الترجمة العربية: نواف عثامنة
تنسيق وتصميم معروضات داني كرمان: نيل نتر
إعداد وتركيب أجهزة مولتيمديا:
PROAV – انتجراتسيا منظومات سمعية بصرية
لافتات وكتابات: «شيفوغ بتنوعا» م.ض. تل أبيب
الإقامة والتركيب: أوري بتسون، هاجر زئيفي، نير موزيس
طباعة: ع.ر طباعات م.ض. تل أبيب

وزارة الثقافة والرياضة
مديرية الثقافة، قسم المتاحف للفنون التشكيلية
المجلس الإسرائيلي للثقافة والفنون، قسم الفنون التشكيلية

لجنة أمناء جائزة وزيرة الثقافة والرياضة: د. دورون سباغ، د. جاليه بار أور، آريه بركوفيتش، نوريت إبشتين رتنر، حدﭬه شمش، كرمله روبين، موريه يريڤ

أعضاء قسم الفنون التشكيلية في منصب أمناء جائزة إنجاز مدى الحياة، جوائز الفنّان الشابّ وجوائز التصميم: جودي أبرموفيتش (رئيسًا)، مائير أهرونسون، أڤنر بار حما، مريم جمبورد، جرشون جروبيتس، البروفيسور المعماري جلعاد دوبشاني، علمو ايشطه، حجاي سيغف، المعماري عودد رببورت، حڤه راوخر، د. رونيت شتاينبرغ، معيينه بليس، د. رفقه ودمني، المعمارية رفقه جوتمان

المتحف بدعم من وزارة الثقافة والرياضة – مديرية الثقافة

جميع الأحجام الواردة بالسنتيمتر، العرض/الارتفاع

© 2016، متحف هرتسليا للفنون المعاصرة
كتالوج 2016/4

מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית
Herzliya Museum of Contemporary Art
הבנים 4, הרצליה, 4637904 טל. 09-9551011
herzliyamuseum.co.il

אני שמחה על ההזדמנות לברך את הזוכים בפרסי משרד התרבות והספורט לאמנות ועיצוב לשנת 2015, שעבודתם משקפת קשת רחבה של תחומי עשייה אמנותית. הפרסים נותנים ביטוי להערכה ולהוקרה של החברה הישראלית לתרומת האמנים לחיי התרבות בארץ. זוהי גם אחת הדרכים המעטות המאפשרות למשרד התרבות והספורט לתמוך ישירות באמן היוצר. התברכנו באמנים ובמעצבים המעשירים את תרבותנו – ויש להמשיך ולקדם את העשייה האמנותית בארץ. כשרה המופקדת על חיי התרבות בישראל, אעשה כל מאמץ לתרום לפריחתם, מתוך אמון מלא בחיוניותם.

אני מבקשת להודות לאמנים על יצירתם ועל תרומתם החשובה לכל אחד מאתנו, ולהביע את תקוותי כי הפרס יאפשר להם להמשיך ולפתח את יצירתם. תודה מיוחדת למוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית ולמנהלת והאוצרת הראשית שלו, ד״ר איה לוריא; לאוצרת התערוכה, טלי בן נון; למעצב, עורכת ומתרגם הקטלוג; ולכל מי שתרם להפקתם המוצלחת של טקס הענקת הפרסים, התערוכה והקטלוג. תודה לחברי המדור לאמנות פלסטית, לוועד הנאמנים של פרס שרת התרבות והספורט בתחום האמנות הפלסטית ולשופטי הפרסים על המקצועיות של הליך בחירת האמנים הזוכים. אני מאחלת לכולם ביקור מהנה ומרגש בתערוכה – ולאמנים המציגים שלוחים איחולים להמשך יצירה פורייה ואיכותית.

ח״כ (תא״ל במיל׳) מירי רגב
שרת התרבות והספורט

أنا سعيدة بهذه الفرصة لتهنئة الفنّانين الفائزين في جائزة وزارة الثقافة والرياضة للفنّ والتصميم لعام 2015، الذين تعكس أعمالهم طيفًا واسعًا من مجالات العمل الفنّيّ. تعبر هذه الجوائز عن تقييم وتقدير المجتمع الإسرائيليّ لمساهمة هؤلاء الفنّانين في الحياة الثقافيّة في البلاد. وهذه إحدى الطرق القليلة التي تتيح لوزارة التربية والرياضة تقديم الدعم المباشر للفنّان المبدع. تباركنا بفنّانين ومصممين الذين يثرون ثقافتنا، وينبغي مواصلة تعزيز العمل الفنّيّ في البلاد. وبصفتي الوزيرة المسؤولة عن حياة الثقافة في إسرائيل، سوف أبذلك جهدي للمساهمة في إزدهارهم، من خلال الإيمان التام بحيوتهم.

بودي تقديم الشكر للفنّانين على أعمالهم الفنّيّة ومساهماتهم الهامة لكل منا، والتعبير عن أملي بأن تتيح لهم هذه الجائزة مواصلة تطوير أعمالهم. الشكر الخاص لمتحف هرتسليا للفنون المعاصرة ولمديرة المتحف والأمينة الرئيسيّة، د. آية لوريا، أمينة المعرض، طالي بن نون؛ المصمم، والمحررة ومترجم الكتالوج؛ ولكل من ساهم في الإنتاج الناجح لحفل منح الجوائز، والمعرض والكتالوج. الشكر لأعضاء قسم الفنون التشكيليّة، ولجنة أمناء جائزة وزيرة الثقافة والرياضة في مجال الفنون التشكيليّة وللجنة التحكيم على مهنيّة عملية اختيار الفنّانين الفائزين. أتمنى للجميع زيارة ممتعة ومثيرة في المعرض، وتمنياتي للفنّانين المشاركين مواصلة العمل المثمر والنوعيّ.

النائبة (العميد في الاحتياط) ميري ريجف
وزيرة الثقافة والرياضة

אנו שמחים להציג את האמנים שזכו בפרסי משרד התרבות והספורט לשנת 2015 על עבודתם האמנותית המעולה והייחודית, על כישרונם הבולט ועל התעמקות, דיוק וחשיבה מקורית ומשמעותית בתחומם. ההערכה ואות ההוקרה שקיבלו הם זכות וחובה חשובה שלנו, כחברה וכקהילה.

היוצרים הנבחרים פועלים בדרכי ביטוי מגוונות. יש בהם שמות ותיקים המוכרים לכולנו, יוצרים שעבודתם נוטלת חלק פעיל במשך שנים בעיצובו של הפסקול החזותי, האסתטי והתרבותי של חיינו כאן. אחרים נמצאים עדיין בשלבים מוקדמים יותר של דרכם האמנותית והמקצועית, וכבר הם בולטים ביכולתם המיוחדת לנסח, באמצעות עבודתם, היבטים של הזמן והמקום.

השופטים, הנוטלים אף הם חלק חשוב ובולט במערך העשייה התרבותית בישראל, נדרשו לבחון את תיקי האמנים אשר הגישו את מועמדותם בקטגוריות השונות. זוהי משימה מאתגרת בתקופה שבה, לצד קיומם של קולות יצירתיים רבים, רציניים ומחויבים כל־כך, ישנה קריאת תגר מתמדת על הקריטריונים לשיפוט אמנותי.

אבקש להודות לכל מי שנטל חלק בפרויקט. תודה לאוצרת טלי בן נון על התמסרותה המקצועית ועל גיבושה המצוין של התצוגה במוזיאון. תודה חמה ומוקירה שלוחה לכל אנשי המקצוע המעולים שנטלו חלק במימוש התערוכה, הן מתוך צוות מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית והן מחוצה לו.

ד"ר איה לוריא
מנהלת ואוצרת ראשית
מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

يسعدنا عرض الفنّاين الذي فازوا بجوائز وزارة الثقافة والرياضة لعام 2015 عن أعمالهم الفنّيّة الرائعة والمتميّزة، وعن مواهبهم البارزة، والتعمق، والدقة والتفكير الابداعيّ الهام. التقدير والتكريم اللذين حظي بهما الفنّانون هما حق وواجب هام علينا نحن كمجتمع.

يعمل الفنّانون المُختارون بطرق تعبير إبداعيّة متنوعة. من ضمنهم أسماء قديمة معروفة لنا جميعًا، تلعب أعمالهم دورًا فاعلًا منذ سنوات في بلّورة الصوت المسموع البصريّ، والجماليّ والثقافة في حياتنا هنا. آخرون ما زالوا في المراحل الأولى من مشوارهم الفنّيّ والمهنيّ، ولكنهم بارزون في قدرتهم الفريدة على صياغة جوانب الزمان والمكان بواسطة أعمالهم.

لجنة التحكيم، والتي تعلب هي الأخرى دورًا هامًا وبارزًا في منظومة النشاط الثقافيّ في إسرائيل، كان عليها دراسة ملفات الفنّانين المرشحين للجوائز ضمن الفئات المختلفة؛ وهي مهمة صعبة في مثل هذه المرحلة، حيث نجد إلى جانب الأصوات المبدعة العديدة، والجادة الملتزمة جدًا، المطالب المستمرة التي تعترض على معايير التحكيم الفنّيّ.

أشكر كل من ساهم في هذا المشروع. أشكر أمينة المعرض طالي بن نون على تفانيها المهنيّ وتنسيقها الرائع للمعروضات في المتحف. الشكر الحار والتقدير لجميع المهنيين الرائعين الذين ساهموا في إنجاز هذا المعرض، سواء كانوا من طاقم متحف هرتسليا للفنون المعاصرة أو من خارجه.

د. آية لوريا
مديرة وأمينة رئيسيّة
متحف هرتسليا للفنون المعاصرة

עשרים וששה אמנים זכו השנה בפרסי משרד התרבות והספורט לאמנות ועיצוב, בארבע קטגוריות: פרס מפעל חיים בתחום האמנות הפלסטית, פרס שרת התרבות והספורט לאמנות פלסטית, פרס האמן הצעיר ופרס העיצוב. מטבע הדברים, התצוגה כוללת אמנים מוכרים ומבוססים בעולם האמנות המקומי לצד אמנים צעירים הנמצאים בתחילת דרכם. בתוך כך, היא מאפשרת להתוודע לריבוי זהויות, שפות, גישות ופרקטיקות אמנותיות.

תערוכת זוכי פרסים מציבה אתגר אוצרותי, משום שקבוצת האמנים המציגים נתונה ואין ביניהם מכנה משותף למעט הזכייה בפרס. אך היא מספקת מצע לדיאלוג ולשיתוף פעולה תהליכי עם האמנים, המביא לידי ביטוי את האיכויות הייחודיות של כל אחד ואחת מהם. כל אחת מהעבודות המוצגות מציעה מבט ייחודי – אינטואיטיבי, ביקורתי, מעלה הרהורים וספקות, או מציף שאלות והקשרים – המופנה פנימה, לתחום הפרט האישי, או החוצה, אל המרחב הציבורי המשותף. התערוכה כוללת עבודות שנוגעות בשאלות כגון קיום מול חידלון או ארעיות מול קיפאון; כאלה שבוחנות את מקומו של האמן בחברה או את הנוף המקומי וההוויה הישראלית על משבריה; וכן עבודות העוסקות במגמות תרבותיות, באופני ייצוג ובהיבטים מושגיים וצורניים של עבודת האמנות.

רוב האמנים בחרו להציג עבודות חדשות, שנוצרו במהלך השנה האחרונה. יש בהם שאף יצרו עבודות במיוחד לתערוכה. חלקם מציגים דווקא עבודות במדיום שלא מזוהה עמם, אחדים נותנים ביטוי ראשוני ואקספרימנטלי לעבודה בתהליך, ואחרים יצרו עבודה ספציפית לחלל. אופן ההצבה של העבודות בחללי המוזיאון נמנע מתיחום דיסציפלינרי בין אמנות, אומנות ועיצוב, ומאפשר מפגשים דינמיים בין רעיונות שימושיים ומופשטים, בין עיצוב ודימוי חזותי, בין פרקטיקה ואסתטיקה.

מקום נרחב מוקדש בתערוכה לעבודתו של המאייר דני קרמן, הזוכה בפרס מפעל חיים. לאורך שישים שנות יצירה מלווים איוריו של קרמן, בסגנונו הייחודי, ספרים קאנוניים בישראל. הזכייה בפרס היא הזדמנות לחשוף את מפעלו המגוון והממושך גם מזוויות פחות מוכרות, ולהציג את בנייתה של שפתו האיורית הייחודית, שהיא חדה, חריפה ורבת הומור.

טלי בן נון
אוצרת התערוכה

فاز هذا العام ستّة وعشرون (26) فنّانًا من مجالات الفنون والتصميم بجوائز وزارة الثقافة والرياضة عن أربع فئات: جائزة إنجازات مدى الحياة؛ جائزة وزيرة الثقافة؛ جائزة الفنّان الشابّ؛ جائزة المبدعين في مجال التصميم. وبطبيعة الحال، تشمل هذه النخبة فنّانين معروفين ومتمرّسين في عالم الفنّ المحلّيّ، إلى جانب فنّانين شبّان ما زالوا في بداية طريقهم، وهو ما يتيح لنا التعرُّف على تعدُّد الهُويّات، واللغات، والتصوُّرات والممارَسات الفنّيّة.

يشكّل معرض الفائزين بالجوائز تحدّيًا تنسيقيًّا. فمجموعة الفنّانين المشاركين لا قاسمَ مشتركًا بينهم سوى الفوز بالجائزة. لكن المعرض يوفّر منبرًا للحِوار والتعاون السيروراتيّ مع الفنّانين، هو منبر يعبّر عن الجودة الخاصّة بكلّ واحدة وواحد منهم. كلّ واحد من الأعمال المشارِكة يقترح نظرة فرديّة - حَدْسيّة، ونقديّة، يثير التفكير والشكوك، أو يفيض بأسئلة وسياقات – نظرة موجَّهة نحو الداخل، إلى المجال الخاصّ الشخصيّ، أو نحو الخارج، إلى الحيّز العامّ المشترك. يشمل المعرض أعمالًا تلامس أسئلة مثل الوجود مقابل العدم، أو العَرَضيّة مقابل الركود؛ وأسئلةً تختبر موقع الفنّان في المجتمع، أو في المشهد المحلّيّ والكينونة الإسرائيليّة على أزماتها؛ وكذلك أعمالًا تتناول النزعات الثقافيّة، وأنماط التمثيل والجوانب المفاهيميّة والشكليّة للعمل الفنّيّ.

اختار معظم الفنّانين عرض أعمال جديدة أُنجِزت خلال العام الأخير. البعض قام بإنتاج أعمال خصّيصًا لهذا المعرض. والبعض الآخر يعرض أعمالًا بوسائط لا تتماثل معهم، وغيرهم يمنح تعبيرًا أوّليًّا وتجريبيًّا لعمل ما زال في مرحلة السيرورة، وثمّة آخرون قاموا بأعمال محدَّدة خاصّة بفضاء المعرض. مَوْضَعة الأعمال الفنّيّة في فضاءات المعرض تمتنع عن ترسيم الحدود بين الفنون وَفق التخصُّصات، بين الفنون والتصميم، وتتيح الالتقاء الديناميّ بين الأفكار التطبيقيّة المجرّدة، والتصميم والتصوير البصريّ، وبين الممارسة والجماليّة.

جرى تكريس مساحة واسعة في المعرض لأعمال الرسّام التوضيحيّ داني كرمان، الحاصل على جائزة فئة إنجازات مدى الحياة. على مدار ستّين عامًا، رافقتْ رسومُ كرمان التوضيحيّةُ كتبًا معتمَدةً ومُكرّسةً في إسرائيل. الفوز بهذه الجائزة يشكّل فرصة لإظهار مشروع حياته المتنوّع والمتواصل من زوايا أقلّ مألوفيّةً، ولعرض بنائيّة لغة رسوماته التوضيحيّة المتفرّدة، والثاقبة، واللاذعة، والفائقة الظرف والدعابة.

طالي بن نون
أمينة المعرض

דני קרמן
داني كرمان

איור לשיר "הזעקה", מתוך ספרו של אלי שרייבר (חתולי), **אבא אמא מותו כבר**, 1992
דיו, טוש שחור ופסטל על נייר, 20x22

رسم توضيحيّ لأغنية "الصرخة"، من كتاب إيلي شراير (قطتي)، **أبي وأمي موتا أخيرًا**، 1992
حبر، توش أسود وباستيل على ورق، 22/20

אניסה אשקר
أنيسة أشقر

אָבּוּי (אָבִּי), 2015
גב של כסא (רדימייד), נוצת טווסה, אקריליק וספריי, 68x68x12

أبوي، 2015
ظهر كرسي ناجز، ريش طاووس، أكريليك ورذاذ، 12/68/68

צחי בוהבוט
تساحي بوحبوط

Afterlife, Part 2, 2015
טכניקה מעורבת, מראה הצבה

Afterlife, Part 2، 2015
تقنيّة مختلطة، عمل تركيبيّ

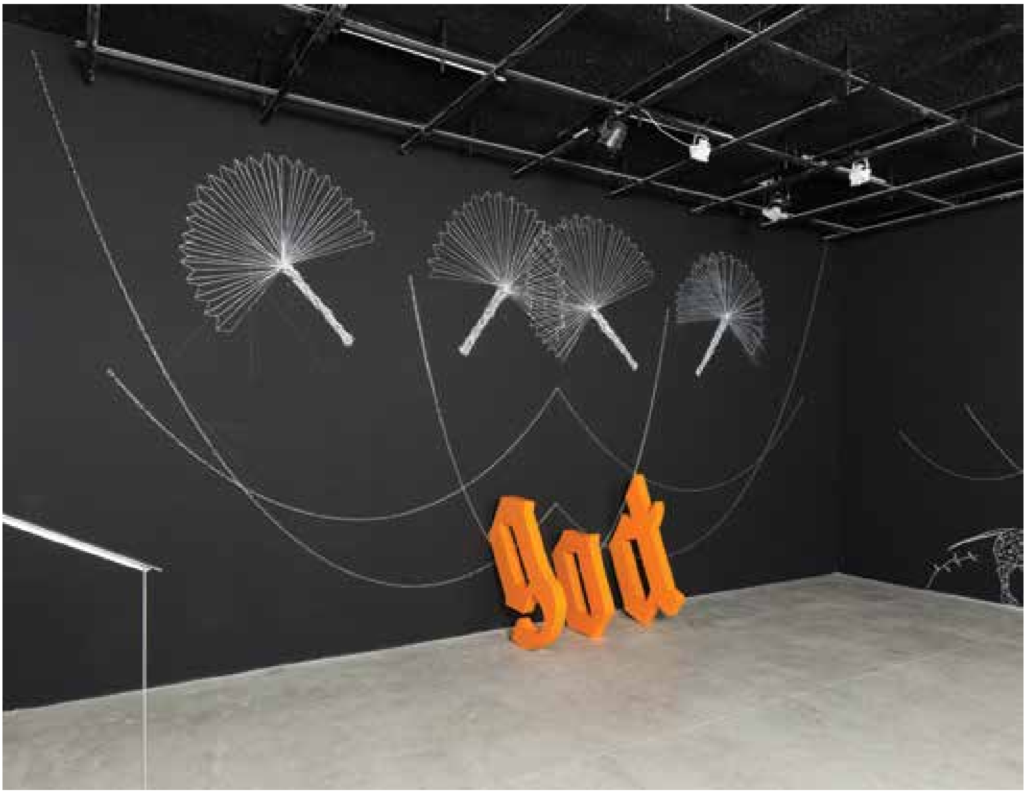

יהושע בורקובסקי

يهوشاع بوركوبسكي

מתוך המחזור **שארית**, 2014
דיסטמפר על ג'סו על עץ,
26X19

من دورة **بقيّة**، 2014
طلاء جيري على جصّ على
خشب، 19/26

שרון גלזברג
شارون غلزبرغ

דימוי מתוך הווידיאו
שומרת המים, 2016
5 דקות

تصوير من فيديو **حارسة المياه**، 2016
5 دقائق

מיכל היימן
ميخال هايمن

משפט שלמה ושתי הזונות,
2016
כרזה: שאלון אישי,
מכתב ממיכל היימן לאמן
כריסטיאן בולטנסקי,
ותשובת קבוצת תיאטרון
רות קנר ל"הצהרה על
הופעה בפריפריה" מטעם
משרד התרבות והספורט

محكمة سليمان والزانيتين،
2016
مُلصق: استبيان شخصيّ،
رسالة من ميخال هايمن إلى
الفنّان كريستيان بولتنسكي،
ورد مجموعة مسرح روتي
كنر على "تصريح عن العروض
في الضواحي" من قبل
وزارة الثقافة والرياضة

SAMPLE

You are invited to participate in Michal Heiman's

JUDGMENT of SOLOMON and the Two Harlots

First Name ______________

Family Name ______________

Military/National Service

☐ Yes ☐ No

Have you ever experienced life under belligerent occupation?

☐ Yes ☐ No

☐ On the side of the occupier

☐ On the side of the occupied

Declaration

Please mark the right answer related to showing your work at the settlements in each of the three areas in 2015:

1. Settlements in Judea and Samaria -

A. Refused participation B. We did not refuse participation

2. Settlements in the Galilee -

A. Refused participation B. We did not refuse participation

3. Settlements in the Negev -

A. Refused participation B. We did not refuse participation

* לא נמנענו - כי לא התבקשנו.
אם נתבקש בעתיד - נמנע.

Name ______________ Signature ______________ Date ______________

July 2016

Dear Christian,

We had a chance to meet in Paris in 2008 when I participated in a group exhibition, Insomnia, with your partner Annette Messager. I introduced myself to you as an Israeli artist who loves your work and teaches it. Funnily, I recognized you immediately because you were eating spaghetti in the exact same manner as you were seen doing in the Channel 4 film on your work, a film I frequently show to my students. We had a good conversation and I told you how difficult it was for me to present myself as an Israeli artist, given the ongoing occupation, the beginning of the calls for BDS, etc.
You did not disappoint me, as I indeed expected; you were not giving into binary formulations of good and evil. Unfortunately, almost a decade has passed since that conversation and the situation is only deteriorating. Just recently, in June 2016, you visited Israel. Sorry I was not able to hear your lecture at the Israel Museum - I very much wish I were there. As I understand, you are going to have a solo exhibition there.
In light of the situation and the BDS movement, realizing that you are still collaborating with Israeli institutions made me happy. At the same time, it adds a layer of complication to the difficult situation in which Israeli artists, including myself, find ourselves in and invites reflection on double standards, collaboration, violence and other moral dilemmas. For instance, should Israeli artists accept funds or be awarded prizes from ministries in Israel? Should we obey the edict of participating and exhibiting in the occupied territories? Should we apply to and represent Israel at the Venice Biennale, or other shows and programs? These are vexing times and vexing questions.
In 1970, when you were on the verge of crisis (were you?), you wrote your famous letter to friends, colleagues and people from the art world, telling them about your situation and asking them for help. Now, I am writing to you to see if you can help me with my current crisis regarding a prize I won from the Israeli Ministry of Culture and an upcoming exhibition of all the winners at the Herzliya Museum of Contemporary Art. Please find attached to this letter, an exposé of my own story, forms, a questionnaire and an invitation to participate in my work "JUDGMENT of SOLOMON and the Two Harlots", at the exhibition of the prizewinners.
I look forward to your response

מיכאל חלאק

ميخائيل حلاق

כלוב, 2016
שמן על בד, 90x70

قفص، 2016
زيت على قماش، 70/90

רמי מימון
رامي ميمون

ללא כותרת, 2014
הזרקת דיו על נייר ארכיבי,
מידות משתנות

بدون عنوان، 2014
نفث حبر على ورق
محفوظات، مقاييس متغيّرة

אהד פישוף
أوهاد پيشوف

דימוי מתוך עבודת המופע **HD**, 2014

تصوير من عمل عرض **HD**، 2014

אנג'לה קליין
أنجيلا كلاين

תמר ולוויתן, 2015
צבע תעשייתי על ברזל
ופלדה, גובה 210,
קוטר 6-18 כ"א

تمار وليفيتان، 2015
ألوان صناعيّة على حديد
وفولاذ، الارتفاع 210،
القطر 6-18 لكل عمل

טל שוחט

طال شوحاط

פרט מתוך הטריפטיכון **ללא כותרת**, 2016
תצלומי צבע, 110x110 כ"א

جزء من ثلاثيّة **بدون عنوان**، 2016
تصوير ملوّن، كل واحدة 110/110

עירית אבא

عيريت آبا

רישום על קיר, 2012
פורצלן צבעוני וחימר־
נייר (פייפר קליי) בזילוף;
פיגמנט וזיגוג, 30x30

تخطيط على حائط، 2012
برسيلان ملوّن، ورق طين
(ورق كلاي) بالترشيش;
خضاب وتزجيج، 30/30

איתי אהלי
إيتاي أوهلي

Naturalization, 2016
צלחת קרמיקה (רדימייד), זיגוג, אובר־גלייז, טושים, קוטר 28

Naturalization, 2016
صحن فخار ناجز، تزجيج، طلاء فوق التزجيج، أقلام توش، القطر 28

ניל ננר
نيل ننر

סימני פיסוק, 2015
ברזל וקורטן,
מזחלת: 46x26x110,
ספסל: 46x26x110,
מדפים: 150x37x53

علامات ترقيم، 2015
حديد وفولاذ كرتوني،
زلاجة: 110/26/46،
مقعد: 110/26/46،
رفوف: 53/37/150

עמית צורן
عميت تسورن

כדים היברידיים, 2012
יציקות קרמיות, זיגוג,
ניילון, אפוקסי, צבע שחור,
סריקת והדפסת תלת־ממד,
20x15x7 ס"מ

جرار مُهجنة، 2012
صب سيراميك، تزجيج، نايلون،
إيبوكسي، لون أسود، مسح
وطباعة ثلاثيّة الأبعاد،
كل واحدة 7/15/20

דינה שהם
دينا شوهم

פרט מתוך **די־אן־איי / כרומוזום איקס / מקטע בשתי שפות**, 2016
הדפסה דיגיטלית

جزء من الحمض **النوويّ/ كروموسوم إكس/ مقطع من لغتين**، 2016
طباعة رقميّة

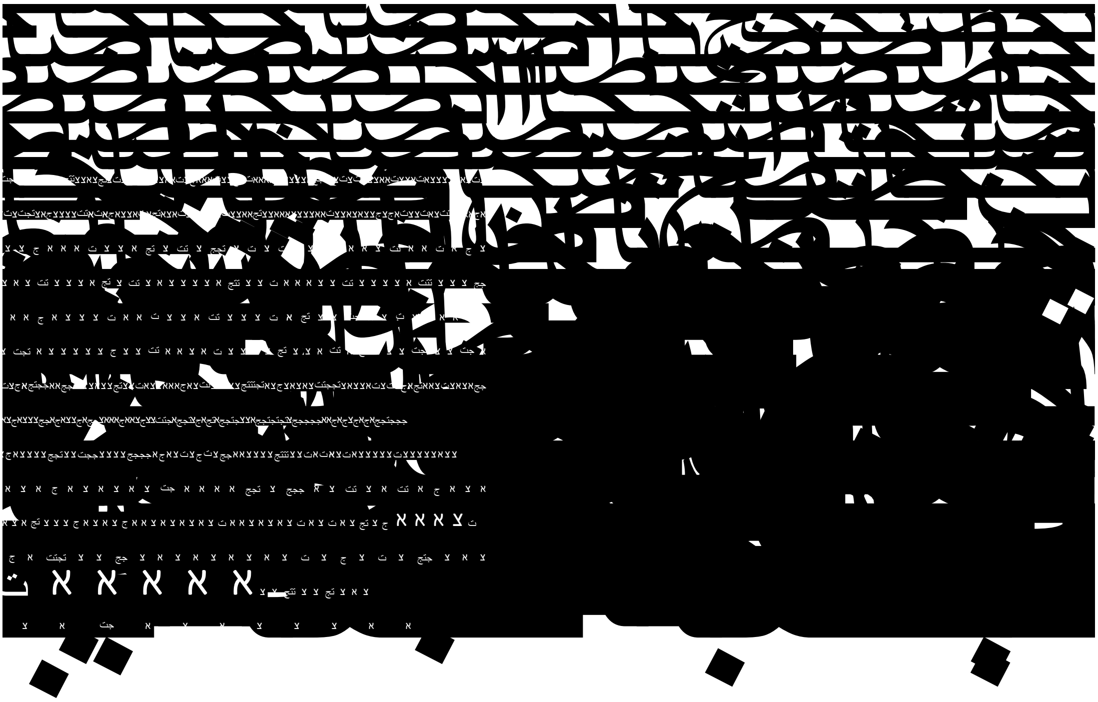

ורד אהרונוביץ
ڤيرد أهرونوڤيتش

ליל הסדר, 2016
יציקת פולימרים ועץ,
40x70x160

عشيّة عيد الفصح، 2016
صب بوليميرات وخشب،
160/70/40

מיכל בראור
ميخال بارأور

ע' חושפת בפניי את המרצפות בחדר הפיזיותרפיה, 2016
הדפסת פיגמנט ארכיונית מודבקת על עץ, כדים פלסטיניים מצוירים על ידי גולדה כרמי, 150x100,
מראה הצבה בגלריה דנה, קיבוץ יד מרדכי

"ع" تكشف لي عن بلاطات غرفة العلاج الطبيعيّ، 2016
طباعة خِضاب أرشيفيّة مُلصقة على خشب، جرار فلسطينيّة رسم غولدا كرمي، 150/100،
عمل تركيبي في جاليري دانا، كيبوتس يد مردخاي

נועה גור
نوعه چور

פרקטיקות של השתלבות, 2016
תצלום צבע

ممارسات الاندماج، 2016
صورة ملوّنة

ציון אברהם הזן
تسيون أڤراهام حزان

ללא כותרת ("ההגרלה", סטוריבורד), 2014
פרט מתוך סדרה בת שישה רישומים
טוש על נייר, 29x20 ס"מ

بدون عنوان ("يا نصيب"، لوحة القصة)، 2014
جزء من سلسلة تشمل ستة تخطيطات
توش على ورق،
كل واحد 20/29

שחר פרדי כסלו

شاحر فريدي كسليف

סוש (מתווה לסרט), 2016
איור דיגיטלי מאת המאייר המדעי חוזה ורגס מורילִיו, קוסטה ריקה

سوش (تكريمًا للفيلم)، 2016
رسم توضيحي رقمي للرسام العلميّ خوسيه ڤرغاس مويريليو، كوستاريكا

ורד נסים
ڤيرد نسيم

ללא כותרת, 2016
טכניקה מעורבת, 77x24

بدون عنوان، 2016
تقنيّة مختلطة، 24/77

להלי פרילינג

ليهلي فريلينغ

כנף, 2015
נייר 90 גרם, 24x42

جناح، 2015
ورق 90 غم، 24/42

אלעד רוזן

إلعاد روزن

ערימה, 2015
אקריליק על בד, 200x150

كومة، 2015
أكريليك على قماش،
150/200

סמאח שחאדה
سماح شحادة

ללא כותרת, 2015
עיפרון על נייר, 151x207
אוסף דובי שיף, תל־אביב

بدون عنوان، 2015
قلم رصاص على ورق،
207/151
مجموعة دوبي شيف،
تل أبيب

ליהי תורג'מן

ليهي ترجمان

עבד אל־חלים חאפז,
"הקוראת בקפה", מצרים,
1976, 2015
טכניקה מעורבת על בד,
70x90

عبد الحليم حافظ، "قارئة
الفنجان»، مصر، 1976، 2015
تقنيّة مختلطة على قماش،
70/90

פרס מפעל חיים בתחום האמנות הפלסטית
جائزة إنجاز مدى الحياة في مجال الفنون التشكيليّة

חבר השופטים:
מאיר אהרונסון
יהודית גואטה
מוניקה לביא

لجنة التحكيم:
مائير أهرونسون
مونيكا لاڤي
يهوديت غويتا

דני קרמן

דני קרמן הוא יוצר פורה, בולט וחשוב, שאייר לאורך השנים מאות ספרים של סופרים ומשוררים ישראלים, וכן חיבר ואייר ספרים משל עצמו ופרסם טורים בעיתונות. אלה, בצד אלפי איורים וקריקטורות שפרסם בכל העיתונים המרכזיים בישראל, הפכו את איוריו ואת סגנונו הייחודי מוכרים לכול.

איוריו של קרמן הם פרי ידע ומחקר מעמיקים, והם מתייחסים לתרבות הישראלית, היהודית והכללית. הוא משכיל לקשור בין רוחב ידיעותיו וסקרנותו, שאינה יודעת שובעה, לבין פרטי המציאות שבה אנו חיים – ולצבוע את עבודתו בהומור חד וביקורתי, שעם זאת הוא חף מרשע. קרמן מצייר את איוריו ביד אמן מיומנת, המשלבת יכולת טכנית גבוהה עם יכולת התבוננות חדה, אינטליגנטית, מצחיקה ומדויקת. איוריו, שנוצרו במהלך למעלה מחמישים שנות יצירה, הפכו זה מכבר לנכסי צאן ברזל של התרבות הישראלית. כל אלה מזכים אותו בפרס על מפעל חיים.

داني كرمان

داني كرمان هو فنّان غزير الانتاج، بارز وهام، أنجز على مدار السنين رسومات توضيحيّة لمئات الكتب لكتاب وشعراء إسرائيليين، كما ألّف ورسم قصصًه الشخصيّة ونشر مقالاته في الصحف. هذه الأعمال، إلى جانب الرسومات التوضيحيّة ورسومات الكاريكاتير التي نشرها في الصحف الرئيسيّة في إسرائيل، جعلت رسوماته التوضيحيّة وأسلوبه المتميّز معروفة للجميع.

رسومات كرمان التوضيحيّة هي نتاج معرفة ودراسة عميقتيّن، وهي تتناول الثقافة الإسرائيليّة، اليهوديّة والعامة. ينجح كرمان في الربط بين معرفته الواسعة وفضوله الذي لا يعرف الشبع، وبين تفاصيل الواقع الذي نعيش فيه، وصبغ أعماله بسخرية ثاقبة ونقديّة، ومع ذلك فإنّ أعماله بريئة من الشر. يرسم كرمان رسوماته التوضيحيّة بيد فنّان ماهرة، تدمج مهارات تقنيّة عالية مع قدرات التمعن الحاد، والذكيّ، والمُضحك والدقيق. رسوماته التوضيحيّة الممتدة على مدار أكثر من خمسين عامًا من العمل، تحولت منذ فترة إلى أصول راسخة في الثقافة الإسرائيليّة. هذه الأمور مجتمعة تؤهله للفوز في جائزة إنجاز مدى الحياة.

פרס שרת התרבות והספורט בתחום האמנות הפלסטית

חבר השופטים:
פרופ׳ מיכה לוין
רז סמירה
סעיד אבו שקרה

אניסה אשקר

אניסה אשקר, אמנית רב־תחומית העוסקת בציור, רישום, מיצב ומיצג, זוכה בפרס על עשייתה פורצת הדרך, הזוכה להערכה בעולם האמנות המקומי והבינלאומי. יצירתה חוקרת את הקשר בין אמנות, תקשורת וחברה, ומעלה לדיון סוגיות פוליטיות, מגדריות ותרבותיות. בעשייתה האמנותית הענפה היא מדגישה את זהותה הנשית, ודרכה היא דנה בסוגיות של מסורת, דת ופוליטיקה. היא יוצרת בחומרים ובמדיומים שונים ומטשטשת את הגבולות ביניהם. כך, בחירתה לצייר בקליגרפיה על פניה באופן יומיומי הופכת אותה לאמנית, למוזה וליצירת אמנות גם יחד. אשקר יוצרת ומאפשרת ביצירתה דיאלוג אישי ובין־תרבותי בין עבר והווה, בין מסורת ומודרניות, בין עכו ותל־אביב ובין ישראלי ופלסטיני.

צחי בוחבוט

צחי בוחבוט יוצר מיצבים פיסוליים, הבנויים ממגוון טכניקות וחומרים, לחללים ספציפיים, שרובם חד־פעמיים, מתכלים או נהרסים בתום התערוכה. עבודותיו בעלות אופי מינימליסטי ואלגנטי, ומכילות אירוניה והומור. במבט ראשון, העבודות נראות בעלות אסתטיקה פשוטה: צורות ברורות, צבעים מבריקים, משחקים באור והשתקפויות. אך במבט חוזר ניתן להבחין שהעיסוק של בוחבוט בפורמליזם – חקר הצורה והקו – קשור לא רק לצורת התצוגה, אלא גם לנושאים כמו אמונה, דת ואלוהות. עבודותיו נשארות ״פתוחות״, מותירות מקום למחשבותיו ולדמיונו של הצופה.

יהושע בורקובסקי

ליהושע בורקובסקי קול ייחודי באמנות הישראלית. הוא שואף להעניק לאמנות שלו ממד רוחני ואמוני, מתוך רצון להגיע לנשגב, בדומה לציירי ההפשטה של אסכולת ניו־יורק, שייחסו לציוריהם המופשטים משמעויות רוחניות ודתיות. בציורים רבים שלו הוא מאמץ דימויים מזרחיים שמייצגים אנרגיה רוחנית, כגון האבן הקדושה במכה. הוא נע בציר שבין פיגורטיבי למופשט, בין הקונקרטי למושגי. בורקובסקי נעזר בציוריו בטכניקות שאפיינו יצירות דתיות נוצריות, כגון הצמדת דפי זהב על מצע עץ. עבודתו מאופיינת בניקיון צורני ובביצוע קפדני, שלא מותיר כמעט את עקבות התהליך הפיזי של היצירה.

מיכל היימן

מיכל היימן היא אמנית, אוצרת, מרצה, חוקרת צילום וארכיונים, מייסדת ארכיון "צלם לא ידוע" (1984), ומחברת "מבחני מיכל היימן" (M.H.T. 1–4). זה למעלה משלושה עשורים מתבססת אמנותה הרב־תחומית פורצת הדרך על מחקריה בתחומי המפגש בין אמנות ופסיכואנליזה, צילום וזכויות אדם, השיח הפילוסופי, הפוליטי והמגדרי. באמצעות סקנוגרמות, תצלומים, מיצבים, סרטים והרצאות בפני קהל היא מגיבה למציאות ולסדרים החברתיים הקיימים, חושפת מערכות כוח וזיקות אפשריות לעוולות היסטוריות ותרבותיות, ומחפשת אחר אלטרנטיבות. בכל אלה, היא נעה בתוך מגוון רחב של מקורות, בהם תצלומי וסיפורי נשים אנונימיות, תיאורי מקרה, מבחני השלכה, אלבומי משפחה, ציורים קאנוניים, עיתונים, הערות שוליים בפרסומים ועוד. יצירותיה הוצגו בארץ וברחבי העולם.

שרון גלזברג

שרון גלזברג זוכה בפרס על פעילותה המרתקת הן במישור האמנותי והן בתחום הקהילתי. עבודותיה ותערוכותיה הן תהליכיות, כך שגם העבודה וגם החלל פושטים ולובשים צורה בזמן התצוגה. עבודותיה הופכות את מרחב התצוגה לסטודיו, לסדנת מחקר, לפורום מפגש ולבמת תצוגה. היא חוקרת את סביבתה מבחינה אקולוגית, חקלאית־חומרית, נופית־צורנית וארכיאולוגית, תוך שימוש בנרטיבים של זיכרון פרטי וקולקטיבי ושיתוף רובד רחב מהאוכלוסייה המקומית. חלק מיצירותיה של גלזברג עוסקות בדמיון שבין הפנטסטי לארכאי ובפוטנציאל של האמנות להנכיח את האופן שבו תפיסות נבנות. גלזברג הציגה ולקחה חלק פעיל בתערוכות יחיד וקבוצתיות רבות, בגלריות ובמוזיאונים בארץ ובעולם.

מיכאל חלאק

מיכאל חלאק זוכה בפרס על התעקשותו לדון, דרך הציור הריאליסטי, בבעיות זהות בחברה הישראלית. חלאק, המגדיר את עצמו כאמן פלסטיני נוצרי וישראלי, עוסק ביצירתו בבעיות קיומיות, פוליטיות ומגדריות מעצם היותו שייך לכאן ולעכשיו. הוא מתמקד ביצירתו בז'אנרים מוכרים מתולדות האמנות – כמו טבע דומם, נוף (מקומי), ודיוקנאות עצמיים בפורמטים שונים – אך תמיד תוך התעסקות במרכיבים של הזדהות ואי־הזדהות, שייכות ואי־שייכות, נראות ואי־נראות. ביצירתו ניכרים ביטויים של הרס, מחיקה, פירוק ופגיעה. נראה שהאמן, שתחושותיו מבוטאות בריאליזם חזק ועוצמתי, חותר תחת הסגנון הריאליסטי שמבקש ללכוד מציאות אחידה ושלמה. ציוריו בוחנים את היחסים בין האמת הסובייקטיבית והמציאות המורכבת, כמו גם היבטים של תיעוד והסתרה.

רמי מימון

עבודתו הצילומית הענפה והמגובשת של רמי מימון דנה בשאלות מהותיות הנוגעות למדיום הצילום ולמעמדו המשתנה של התצלום לאורך השנים, תוך חשיפת מנגנוני הייצור והשליטה הקשורים בצילום בפרט ובשדה האמנות והתרבות בכלל. הוא מעניק עיבוד עכשווי ודיגיטלי לדימויים שצברו כוח ועוצמה מתוך תרבות הצריכה, תולדות האמנות ותולדות הצילום. עבודתו מתאפיינת בחושניות אסתטית ובמוקפדות, ובחיבור בין עבודות של צילום ישיר לבין הצבות חומריות בחלל, הכוללות אובייקטים ואלמנטים אדריכליים. בזאת, הוא מרחיב את גבולות הצילום הבודד עד שהחלל הופך לאובייקט. עבודתו דנה במתח בין דו־ממד ותלת־ממד, בין צילום ופיסול, בין תיעוד ובימוי, בין התערבות וניטרליות, בין פשטות ותחכום.

אנג'לה קליין

אנג'לה קליין זוכה בפרס על יכולתה ליצור שפה פיסולית מינימליסטית אישית. על אף הנזירות בצורה ובשימוש בצבע, הפיסול המינימליסטי והמושגי שלה מכיל אלמנטים אמנותיים רבים ומורכבים. היא מצאה דרכים עכשוויות לקיים דיאלוג עם הזרמים השונים של המופשט המודרני, שהוא כבר בן מאה שנה ולא פשוט לחדש ולרענן אותו. יצירותיה מצליחות לשדר רגישות וחושניות אף שהן מאופקות, מושגיות ומינימליסטיות. הצבע, שממלא תפקיד מרכזי בעיצוב הפסלים, הופך אותם ליצירות הממוקמות באזור שבין ציור פיסולי לפיסול ציורי.

אהד פישוף

אהד פישוף זוכה בפרס על יצירתו הבינתחומית המגוונת והענפה בתחומים שונים, בהם סאונד, כוריאוגרפיה, הלחנת מוזיקה ליצירות מחול, וידיאו ארט, ציור, פרפורמנס וכתיבה. תרומתו הייחודית מתבטאת בהתמקדות בעולם הסאונד, שבו הוא משלב מגמות עכשוויות של האמנות העוסקת בקולות ובצלילים – בדומה לחיפושים של אמני וידיאו, ציור ופיסול – וביכולת שלו לשלב מדיומים וטכניקות. יצירותיו לבמה ומיצבי הסאונד שלו הוצגו בישראל, אנגליה, יפן, ליטא, הולנד, טורקיה, שוויץ ועוד, וכן השתלבו בפרויקט של אורי קצנשטיין בביתן הישראלי בביאנלה של ונציה (2001).

טל שוחט

טל שוחט זוכה בפרס על אמנותה, המצליחה למתוח את גבולות הצילום המבוים לסביבה־מיצב. תצלומיה המוקפדים מאופיינים באווירה דרמטית, מלאכותית ומאופקת, ועם זאת הם מציגים מבט פנימי־אישי חושפני ונועז. תצלומיה בודקים ומתמודדים עם מושגים של זהות מגדרית ומזרחית בישראל של היום, ובוחנים את יחסי מערב־מזרח דרך מיתוס משפחתי ועדתי עשיר. עבודותיה של שוחט נעות באמביוולנטיות בין האינטימי־הפרטי לבין מיתוסים כלל אנושיים. הן משופעות באלמנטים מהאורנמטיקה של המזרח, בייחוד מפרס, ועם זאת עוסקות במציאות המקומית והפוליטית העכשווית. במהלך העשור האחרון הצליחה שוחט ליצור קול ייחודי ואישי משלה בתחום הצילום.

جوائز وزيرة الثقافة والرياضة في مجال الفنون التشكيليّة

لجنة التحكيم:
بروفيسور ميخا لاڤين
راز سميرة
سعيد أبو شقرة

أنيسة أشقر

أنيسة أشقر هي فنّانة متعددة المجالات وتعمل في الرسم، والتخطيط، والمنشأ والأداء. نالت الجائزة عن أعمالها الرائدة، التي تحظى في التقدير في عالم الفن المحليّ والدوليّ. تتقصى أعمالها العلاقة بين الفن والإعلام والمجتمع، وتطرح قضايا سياسيّة، وجندريّة وثقافيّة للنقاش. تشدّد في أعمالها الفنّيّة الوافرة على هُويّتها الجندريّة النسائيّة، وتتناول من خلالها قضايا التقاليد والدين والسياسة. تسخدم المواد والوسائط المختلفة وتموّه الحدود بينها. خيارها للرسم على وجهها على نحو يوميّ مستخدمة فن الخط يجعلها فنّانة ومصدر إلهام ولوحة فنّيّة على حد سواء. تتيح أشقر، عبر أعمالها الفنّيّة، الحوار الذاتيّ والبين الثقافيّ بين الماضي والحاضر، وبين التقاليد والحداثة، وبين عكا وتل أبيب وبين الإسرائيليّ والفسطينيّ..

تساحي بوحبوط

تساحي بوحبوط ينجز منشآت نحتيّة، مبنيّة من تشكيلة تقنيّات ومواد، لفضاءات مُحددة، غالبيتها تستخدم لمرة واحدة، قابلة للتحلل أو الهدم بعد العرض. أعماله ذات طابع تقليليّ وأنيق، وتحتوي على السخرية والفكاهة. في النظرة الأولى تبدو أعماله ذات جماليّة بسيطة: أشكالًا واضحة، وألوانًا زاهية، وتلاعب في الضوء والانعكاسات. لكن في نظرة متمعنة يمكن الملاحظة أنّ تعامل بوحبوط مع الشكلانيّة (دراسة الشكل والخط) يرتبط ليس فقط في شكل المعروضات، بل في مواضيع مثل الإيمان، والدين والإلهيّة. تبقى أعماله «مفتوحة»، وتتيح مكانًا لأفكار وخيال المتلقي.

يهوشاع بوركوبسكي

يتمتع يهوشاع بوركوبسكي بصوت فنّيّ إسرائيليّ فريد. وهو يتطلع إلى منح فنّه بُعدًا روحانيًا إيمانيًا، من خلال الرغبة في التوصل إلى التسامي، على غرار الرسامين التجريديين من المدرسة النيويوركيّة، الذي عزوا لرسوماتهم التجريديّة معانٍ روحانيّة ودينيّة. يتبنى في العديد من رسوماته تصويرات شرقيّة ذات طاقة روحانيّة، مثل الحجر الأسود المقدس في مكة. وهو يعمل على المحور بين التصويريّ والتجريديّ، بين الملموس والمفاهيميّ. يستخدم بوركوبسكي في رسوماته تقنيّات ميّزت لوحات دينيّة مسيحيّة، مثل لصق أوراق ذهبيّة على قاعدة خشب. تتميّز أعماله بالنقاوة الشكليّة والتنفيذ المنضبط، الذي يكاد لا يترك أثارًا على العملية الجسديّة للعمل الفنّيّ.

طال شوحاط

نالت طال شوحاط الجائزة عن أعمالها الفنّيّة، التي تدفع حدود التصوير الفوتوغرافيّ المفتعل نحو البيئة-المُنشأ. تتميّز صورها الصارمة بأجواء دراميّة، مُفتعلة ومُتحفظة، ومع ذلك فهي تستعرض نظرة داخليّة ذاتيّة فاضحة وجريئة. تتقصى صورها وتتعامل مع مفاهيم الهُويّة الجندريّة والشرقيّة في إسرائيل المعاصرة، وتختبر علاقات الغرب والشرق عن طريق الروح الأسطورية العائليّة والطائفيّة الغنيّة. تتراوح أعمال شوحاط في تضاد شعوريّ بين الحميميّ-الشخصيّ وأساطيريات إنسانية عامة. وهي متؤثرة بعناصر الزخرفة الشرقيّة، والفارسية بشكل خاص، ورغم ذلك فهي تتناول الواقع المحليّ السياسيّ المعاصر. نجحت شوحاط خلال العقد الأخير في صياغة صوت شخصي فريد خاص بها في مجال التصوير.

ميخائيل حلاق

فاز ميخائيل حلاق في الجائزة عن مثابرته في منقاشة قضايا الهُويّة في المجتمع الإسرائيليّ بواسطة الرسم الواقعيّ. يُعرّف حلاق نفسه كفنّان فلسطينيّ مسيحيّ وإسرائيليّ، ويتناول في أعماله قضايا حياتيّة، وسياسيّة وجندريّة لمجرد كونه منتميًا إلى هنا والآن. يُركّز في أعماله الفنّيّة على الطبيعة الساكنة، المناظر الطبيعيّة (المحليّة)، البورتريهات الذاتيّة بأحجام مختلفة، ودائمًا من خلال الإنشغال في مركّبات التماثل وعدم التماثل، الإنتماء وعدم الإنتماء، الرؤية وعدم الرؤية. تبرز في أعماله تعبيرات الهدم، والشطب، والتفكيك والإساءة. يبدو أنّ الفنّان يسعى ضد أسلوب الواقعيّة الذي يهدف إلى الإمساك في واقعٍ واحدٍ متكامل، ويجري التعبير عن أحاسيسه عن طريق واقعيّة شديدة وصلبة. تتناول رسوماته المفاهيم وتتقصى العلاقات بين الحقيقة الذاتيّة والواقع المُركّب، وتختبر جوانب التوثيق والإخفاء.

شارون غلزبرغ

فازت شارون غلزبرغ في الجائزة عن أعمالها المثيرة على المستويين الفنّيّ والمجتمعيّ. أعمالها ومعارضها عبارة عن سيرورات، فالأعمال الفنّيّة والفضاء يجردانها من الشكل ويلبسانها إياه من جديد أثناء العرض. تُحوّل أعمالها فضاء المعرض إلى ستوديو، ورشة بحث، منتدى لقاء ومنصة عرض. تبحث في محيطها من النواحي البيئيّة، الزراعة الماديّة، المنظر الشكليّ والمعماريّ، من خلال استخدام سرديات الذاكرة الذاتيّة والجمعيّة ومن خلال إشراك شرائح واسعة من السكان المحليين. بعض أعمال غلزبرغ تتناول الشبه بين الاستيهاميّ والقديم وإمكانيّات الفن في استحضار كيفية بناء التصوّرات. عرضت غلزبرغ أعمالها من معارض فرديّة وجماعيّة عديدة، في جاليريهات ومتاحف في البلاد وفي العالم.

أوهاد پيشوف

فاز أوهاد پيشوف في الجائزة عن عمله الفنّيّ متداخل التخصصات المتنوّع الواسع في مجالات مختلفة، من ضمنها: الصوت، الرقص الاستعراضيّ، الفيديو آرت، الرسم، فنّ الأداء والكتابة. يجري التعبير عن إسهامه الفريد في التركيز على عالم الصوت، حيث يدمج توجهات معاصرة من الفنون التي تتناول الأصوات والنغمات – على غرار تقصيات فنانو الفيديو والرسم والنحت – وفي قدراته على دمج وسائط وتقنيّات. تشمل أعماله الواسعة أعمال الفيديو، الأداء، تصميم الرقص وتلحين موسيقى للرقص الاستعراضيّ. جرى عرض أعماله للمسرح ولمنشآت الصوت في إسرائيل، إنكلترا، اليابان، ليتوانيا، هولندا، تركيا، سويسرا وغيرها. كما شاركت أعماله في مشاريع أوري كتسنشطاين في الجناح الإسرائيليّ في بينالي البندقيّة (2001).

رامي ميمون

أعمال رامي ميمون الواسعة المبلّورة تناقش مسائل جوهريّة تلامس وسيلة التصوير الفوتوغرافيّ والمكانة المتغيّرة للصورة على مدار السنين، من خلال كشف آليات الإنتاج والسيطرة المتعلقة في التصوير خاصة، وفي حقل الفنون والثقافة عامة. يمنح المعالجة العصريّة والرقميّة للتصويرات التي راكمت القوة من خلال ثقافة الاستهلاك، وتاريخ الفنّ وتاريخ التصوير. تمتاز أعماله في الحسيّة الجماليّة والإنضباط، وفي التواصل بين أعمال التصوير المباشر والموّضعة الماديّة لها في الفضاء، والتي تشمل موضوعات وعناصر معماريّة. وهو يوسّع بهذا حدود التصوير المنفرد، إلى درجة تحويل الفضاء إلى موضوعة. تتناول أعماله التوتر بين ثنائيّ الأبعاد وثلاثيّ الأبعاد، بين التصوير والنحت، بين التوثيق والإخراج، بين التدخل والحياد، بين البساطة والتعقيد.

أنجيلا كلاين

فازت أنجيلا كلاين في الجائزة عن قدرتها في إنشاء لغة نحتيّة تقليليّة ذاتيّة. منحوتاتها التقليليّة والمفاهيميّة قادرة على إحتواء عناصر فنّيّة عديدة ومركّبة، رغم رهبنة الشكل واستخدامات الألوان. وجدت طرق عصريّة للحوار مع التيارات التجريديّة الحديثة المختلفة، التي تعود إلى مئة عام وليس من السهولة تجديدها وتحديثها. تنجح أعمالها في بث الحساسيّة والحسيّة رغم أنّها متحفظة، ومفاهيميّة وتقليليّة. يلعب اللون عندها دورًا رئيسيًا في تصميم التماثيل، ويحولها إلى أعمال فنّيّة تتربع في المنطقة بين التصوير النحتيّ والنحت التصويريّ.

ميخال هايمن

ميخال هايمن هي فنّانة، أمينة معارض، محاضرة، باحثة في التصوير والأراشيف، مؤسسة أرشيف «مصوّر غير معروف» (1984)، ومؤلفة «اختبارات ميخال هايمن» (M.H.T 1-4). منذ أكثر من ثلاثة عقود تستند أعمالها الفنّيّة متعدد المجالات والرائدة على أبحاثها في مجالات الإلتقاء بين الفنون والتحليل النفسيّ، التصوير وحقوق الإنسان، الخطاب الفلسفيّ والسياسيّ والجندريّ. بواسطة عمليّات مسح التصوير الشعاعيّ، الصور، الأعمال التركيبيّة، الأفلام والمحاضرات أمام الجمهور، تستجيب هايمن إلى الواقع والترتيبات المجتمعيّة القائمة، وتكشف عن نُظم القوة وعلاقتها المحتملة مع الظلم التاريخيّ والثقافيّ، وتبحث عن البدائل. في هذه الأمور كلها تتحرك داخل تشكيلة واسعة من المصادر، من ضمنها التصوير وقصص نساء مجهولات، وتوصيفات الحالة، والاختبارات الاسقاطيّة، والألبومات العائليّة، والرسومات المعتمدة المكرّسة، والصحف، وهوامش المنشورات وغيرها. عُرضت أعمالها في البلاد وفي أنحاء العالم.

פרק העיצוב

חבר השופטים:
שלומית באומן
בתיה ואנג
פרופ' עזרי טרזי
לאה פרץ
חגי שגב

עירית אבא

עירית אבא היא יוצרת ותיקה, מדויקת ופורצת דרך. יצירתה מתמקדת, בעקשנות רבה, בעבודת האובניים המסורתית כנקודת מוצא, תוך פיתוח שפה אישית מעוררת השראה המרחיבה את גבולות המדיה מבחינה טכנולוגית, קונצפטואלית, חומרית וחזותית. גוף העבודות העשיר והמגוון שיצרה מגשר ברגישות רבה ובהבנה תרבותית וחומרית בין השפה המסורתית לזו העכשווית. כיוצרת בחומר קרמי, אבא פרצה את הגבולות בין שדות האמנות והעיצוב באמצעות שיתופי פעולה מקוריים ומרתקים.

ניל ננר

ניל ננר הוא מעצב מוצר ותערוכות צעיר, המציג בתערוכות ובמוזיאונים בחו"ל. עבודותיו מצטיינות בשילוב בין חומרים וטכנולוגיות תעשייתיים לבין חומרים רכים וטכניקות מעולם מלאכת היד, בכתב יד מינימליסטי מעודן. כפי שכותבת טל פרנקל אלרואי, ננר מעמיד מרחב מתעתע, שבו רהיטים רזים מופיעים ונעלמים באותה ההתכוונות; נדמה שננר מבקש להצביע בעבודותיו על החלל שעוטף את החפצים לא פחות מאשר על החפצים עצמם.

איתי אהלי

איתי אוהלי מרחיב את תחום עיצוב המוצר והעיצוב התעשייתי לכיוונים של חשיבה קונצפטואלית על עיצוב מוצר, ומציע פרשנות משלו לאופן יצירת הקשר עם משתמש הקצה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתערוכה "סי־פאבריק" שהציג בשבוע העיצוב בהולנד, שבה זכה בפרס חברת Moooi. הוא מוכיח כישרון ויכולת, היקף עבודה גדול וקשרי עבודה אינטנסיביים עם חברות בעולם. בתקופה הקצרה מאז תום לימודיו השתתף במספר רב של תערוכות בארץ ובעולם.

עמית צורן

עמית צורן משלב בעבודתו עיצוב וטכנולוגיה באופן ייחודי, תוך דגש על נושאים כמו עיצוב פרמטרי, עיצוב בייצור מודפס, עיצוב וקראפט חדש, ונושאים מרתקים נוספים. כל אלה נובעים מהיכולת החדשה הנפתחת בפני מעצבים לגייס יכולות מחשוב ותכנות לתוך תהליכי העיצוב. התהליכים שהוא מפתח מאפשרים לשלב מיומנויות מסורתיות של קראפט בטווח הדיגיטלי החדש. עבודותיו עם שבט הקלהארי וכלי המוזיקה המודפסים שיצר הם פורצי דרך, ומהווים סמן חלוצי מרתק.

דינה שהם

עיצובי הקטלוגים וספרי האמן של דינה שהם חושפים יכולת הרחבה והעשרה של מנעד העיצוב המסורתי בתחום. שהם יוצרת אובייקט מעוצב בעל איכויות כמעט פיסוליות, העומד בפני עצמו. כל עמוד או מִפתח עמודים בקטלוגים שעצבה הם יצירה בפני עצמה, המשתלבת במכלול של הספר תוך העשרת הביטוי הוויזואלי. שהם מצליחה להשיג בעיצוביה אפיון ייחודי התואם במידה רבה את כתב היד של היוצר שאיתו היא עובדת. העיצובים רבי הדמיון והדינמיות נובעים ממשחק ביחסים בין דימוי, טיפוגרפיה ופורמט הספר.

جوائز التصميم

لجنة التحكيم:
حجاي سيغڤ
باتيا وانغ
شلوميت باومن
بروفيسور عزري ترزي
ليئه بيرتس

عيريت آبا

عيريت آبا هي فنّانة مخضرمة رائدة ودقيقة. تتركز أعمالها، بإصرار كبير، على أعمال عجلة الخزّاف التقليديّة كنقطة إنطلاق، ومن خلال تطوير لغتها الخاصة مثيرة الإلهام التي توسّع حدود هذه الوسيلة من الناحية التكنولجيّة، والمفاهيميّة، والماديّة والبصريّة. جسد الأعمال الغنيّ والمتنوع الذي انتجته يجسر، بحساسيّة فائقة وتفهم ثقافيّ وماديّ، بين اللغة التقليديّة وتلك المعاصرة. كفنّنانة مادة الفخّار، تخترق آبا حدود حقول الفن والتصميم بواسطة التعاون الأصيل والمثير.

إيتاي أوهلي

يُوسّع إيتاي أوهلي مجال تصميم المنتج والتصميم الصناعيّ نحو التفكير المفاهيميّ لتصميم المنتج، ويقترح تفسيرًا خاصًا به حول كيفيّة التواصل مع المُستهلِك النهائيّ، كما جري التعبير عن ذلك في معرض «سي فابرك» الذي عُرض خلال أسبوع التصميم في هولندا، وحصل هناك على جائزة شركة Moooi. يتمتع أوهلي في الموهبة والقدرة، ومجال واسع من النشاط وعلاقات عمل مكثفة مع الشركات في العالم. خلال فترة قصيرة، منذ إنهاء دراسته، شارك في العديد من المعارض في البلاد والعالم.

عميت تسورن

يدمج عميت تسورن في أعماله التصميم والتكنولوجيا على نحو فريد، من خلال التركيز على موضوعات مثل التصميم البارامتري، وتصميم في الانتاج المطبوع، والتصميم والحرفة، ومواضيع مثيرة أخرى. تنبع هذه الأمور جميعها من القدرات الجديدة المتوافرة أمام المصممين في تجنيد قدرات الحوسبة والبرمجة في عمليات التصميم. تتيح العمليات التي يطورها إمكانيّة دمج المهارات التقليديّة للحرفة في المجال الرقميّ الجديد. تعتبر أعماله مع قبيلة كالاهاري وأدوات الموسيقى المطبوعة التي انتجها طلايعيّة وتشكل علامة رياديّة ومثيرة.

نيل نر

نيل نر هو مصمم منتجات ومعارض شبابيّة. يعرض أعماله في معارض ومتاحف خارج البلاد. تمتاز أعماله في الدمج بين مواد وتنكولوجيّات الصناعة ومواد ليّنة وتنكولوجيّات من عالم المهن الحرفيّة، وخط اليد التقليليّ الناعم. كما تكتب طال فرنكل ألروئي، يعرض نر حيزًا مخادعًا، حيث يظهر فيه الأثاث الخفيف ويختفي في القصديّة نفسها؛ يبدو أنّ نر يحاول الإشارة عبر أعماله إلى ذلك الفضاء الذي يغلّف الأشياء بقدر لا يقل عن الأشياء نفسها.

دينا شوهم

تكشف تصميمات الكتالوجات وكتب الفنّان، التي أنجزتها دينا شوهم، عن قدرات عالية وإثراء مدى التصميم التقليديّ في هذا المجال. تنتج شوهم كائنًا مُصممًا ذا جودة تقارب العمل النحتيّ، والقائم بحد ذاته. فكل صفحة أو فهرس صفحات الكتالوجات التي صممتها تشكل عملًا فنّيًا بحد ذاته، والذي يندمج في مجمل الكتاب من خلال إثراء التعبير البصريّ. عبر تصميماتها تنجح شوهم في إنجاز تشخيصات فريدة تتسق على نحو كبير مع مخطوطة الكاتب الذي تتعامل معه. التصميمات متعددة الخيالات والديناميّة تنبع من التلاعب في العلاقات بين التصوير ونمط الطباعة وبنية الكتاب.

פרס האמן הצעיר

חבר השופטים:
איילת השחר כהן
יהושע סימון
חוה ראוכר

ורד אהרונוביץ

לעבודותיה של ורד אהרונוביץ שפה ויזואלית ייחודית ונוכחות חזקה ומטרידה. מיצבים של פסלי ילדות מתגוננות, כועסות, העומדות על המשמר, כאילו מגיבים על טראומת ילדות קשה. פסל של אם או סבתא התופרת את איבריה הפנימיים של ילדה מדבר על תיקון, איחוי, ועל העיקרון של להשאיר הכול במשפחה. במיצב *כיתת אמנות* עומדות מספר ילדות ליד כני ציור, מציירות ילדה פצועה או מתה המונחת, מכוסה בגבס, על השולחן במרכז הכיתה, בעוד אחת מהן מתבוננת בעצמה במראה. העיסוק במעשה האמנות הופך לאמצעי המזמין להישיר מבט אל אחת התופעות הקשות והכואבות בחברה.

מיכל בראור

מיכל בראור עושה שימוש בצילום כדי ללמוד על העולם – על היסטוריה, יחסי כוחות, מבנים אידיאולוגיים ומוסדות מארגני ידע. היא עושה זאת באמצעות עבודה על תצלומים מן הנמצא. בסדרה של פרויקטים החלה בראור למפות את הארכיון ואת המוזיאון כאיברים בעולם הצילום. הממד התיעודי בעבודותיה מתקיים במסגור ובצורות ההצגה של הצילום. יצירותיה מעוררות מחשבה ושופעות דימויים חידתיים. את אלה פורמת בראור להקשרים שבהם נוצרו, ואז שוזרת אותם מחדש יחדיו בהצבה צילומית בחלל.

נועה גור

בעבודותיה של נועה גור נוצר מתח בין הגוף הפרטי והגוף הציבורי. דרך שעתוק וחזרתיות בוחנת גור את טבעו של הדיוקן העצמי, מבטלת את ייחודו של הגוף האישי והופכת אותו למכונה, לגלופה ולהשתקפות. גם המוזיאון הופך בידיה לשיקוף, כשהיא משתמשת בו ובמוצגיו כשדה פעולה לעבודת אמנות בעלת תוקף חברתי. במקביל, חושפת גור את אחורי הקלעים של צנזורת האמנות המופעלת בידי מי שאמונים על מתן חופש עשייה מלא לאמנים שנבחרו להציג בהיכלות האמנות.

שחר פרדי כסלו

שחר פרדי כסלו הוא אמן בינתחומי ייחודי, המעמיד בכל תחום שבו הוא פועל רף יצירתי חדש. בין היתר, עבודותיו כוללות שימוש בבדי אפליקציה וברובוטיקה, רישומים, סרטים עלילתיים מרובי אפקטים, דיוֹרמות ופסלים. בכל אלה, כסלו מעורר עניין טכני ניכר לצד יכולת מתמדת לעורר פליאה. עבודותיו, המנוסחות ומפותחות מתוך היכרות עם תחומי ידע נרחבים, משמרות את חדוות היצירה ואת החוויה הראשונית של סקרנות אל מול העולם.

ציון אברהם חזן

ציון חזן מתאר בעבודותיו את מערכת היחסים הטעונה ואת קווי הגבול שבין מעשה האמנות, המרחב הציבורי וממסד האמנות. הוא מתבונן במציאות, מנכס חומרים מתוכה ומגיב אליהם באמצעים אמנותיים רחבים, בהם סאונד, פרפורמנס, וידיאו, קולנוע ניסיוני ורישום. עבודותיו מתייחסות בהומור חד ובאופן ביקורתי למרחב אוטונומי ולמרחב מקומי, ליחסי כוח, לסמלים היסטוריים וציוניים, לעולם הריאליטי ולסמנים תרבותיים. עמדתו האמנותית אל מול המציאות המקומית והאמנות הישראלית מאתגרת ורעננה.

ורד נסים

ורד נסים בוחנת זהות, מגדר, מעמד חברתי ומעמד כלכלי באמצעות ציור, פיסול, צילום ועבודות וידיאו. האמנית משלבת ביוגרפיה אישית וחברתית עם מוטיבים מסיפורי אגדה ופנטזיה. לעבודותיה אמירה חברתית חזקה מאוד. המיצב *Fantasy Hands* – עבודת רצפה שהיא פרח ענק המורכב מעשרות כפפות פלסטיק צהובות – הוא מחווה לדמותה של אם האמנית, אסתר, ילידת עיראק, עובדת ניקיון במשרדי נעמת, ולדרך שבה היא מפנטזת את עצמה ואת ילדיה; הפנטזיה היא גם מנגנון הישרדותי שנותן לה תקווה לצאת מהמקום שבו היא נמצאת. מציאות ואגדה מופיעים גם בעבודת הווידיאו *מדבר בתוך עיר*, מעין תיאטרון/קולנוע עם מונולוגים קשים ומרגשים של האם והאב, הנושאים את הבת – נטל כבד – במעלה דיונה חולית ביום חם.

להלי פרילינג

עבודותיה של פרילינג מפשיטות את חזותן של דמויות באמצעות דימויים מן הנמצא שבהם היא מתערבת. אלה עבודות עדינות וחדות, שעניינן הסתרה באמצעות חשיפה. לאורך השנים יצרה רישומים באופנים שונים, מחיתוך תצלומים ועד רישומים בחלל באמצעות חוטי דבק ותאורה. בעבודתה היא מתעסקת, הלכה למעשה, בממד הגרפי של עולמנו החזותי, מלוגואים ומותגים ועד תצלומי מגזין, מחוות כגון נשיקה מצולמת או מסגורי נוף של גלויות; היא מעתיקה אותם, גורעת בהם, רושמת עליהם. גוף העבודות של פרילינג משלב עבודות בעלות מודוס אינטימי של פעילות שקדנית ומדויקת על גבי הדימוי, ולעומתן כאלה העוסקות בגילוי פוטנציאל ההגדלה ובנוכחות המטרידה של החשיפה האינטימית בעידן המדיה החברתית.

סמאח שחאדה

לעבודותיה של סמאח שחאדה אמירה פמיניסטית חברתית ישירה ואמיצה. רישומי העיפרון המוקפדים שלה יוצרים מתח שנובע מאיפוק וסגירות ומתיחום הגוף המצויר וניתוקו מהרקע הלבן. דמות אישה בגודל טבעי שוכבת, תלויה באוויר, כאילו מרחפת, מנותקת מהסביבה – רישום המרמז על לחץ נפשי רב. את תערוכת היחיד הראשונה שלה, "מבוקשות: הפרקטיקה של הגוף", אפשר לנתח דרך הפריזמה של מעמד האישה בחברה הפלסטינית, כפי שעשה אוצר התערוכה, פריד אבו שקרה: התערוכה הציגה את מסלול חייה הקשה של האישה, המחויבת לשרת את הבעל, את האח הגדול, את הבן ואת זקני המשפחה; המחויבת שלא לבטא את המילה "לא" ולא לערער על החלטות הגברים.

אלעד רוזן

הבדים הגדולים של אלעד רוזן צבעוניים ומשחקיים. הם שומרים את העין מעוניינת גם כשהדימוי והטכניקה הובהרו לצופה. זהו ציור רחב לב, נדיב, מצחיק, לשוני לעתים, פרוע, ששואב ממקורות של איור והדפסים כמו גם מאמנות מושגית ומן המופשט. משטחי צבע וחיות, איברי גוף ופירות, פרצופים וצורות גיאומטריות מאכלסים את עולמו הציורי של רוזן. לצד עניין ברזון של הציור, רוזן מספק לו נוכחות והתלהבות, שמדביקה גם את הצופה.

ליהי תורג'מן

עבודותיה של ליהי תורג'מן חוצות את גבולות בד הציור ומוטענות על ידי קירות החללים שבהם היא פועלת. במהלך עקבי, לאורך חמש שנים, הציגה תורג'מן מספר תערוכות יחיד שבהן העמיקה לחקור את הקשר בין פעולת הציור ומרחב התצוגה ובין החומר הציורי והמצע הסופג שלו. ציוריה המונומנטליים, שמדמים מפות גיאוגרפיות/נפשיות ונוצרים תוך כדי מחיקה וספיחה, בונים מערכת המחברת בין חומר מטופל ורב־שכבתי לבין שרטוטים אדריכליים וכמו־מדעיים וסמלים המגיעים מהעולם המיסטי.

جائزة الفنّان الشابّ

لجنة التحكيم:
حاڤا راوخر
أييلت هشاحر كوهن
يهوشاع سيمون

ڤيرد أهرونوڤيتش

أعمال ڤيرد أهرونوڤيتش ذات لغة بصريّة فريدة وحضور قويّ ومُقلق. منشأت تماثيل طفولة دفاعيّة، وغاضبة، ومُتحفّزة، كأنها تتجاوب مع صدمات طفولة قاسيّة. تمثال لأم أو جدة تخيط الأعضاء الداخليّة لطفلة يتحدث عن التصحيح، الرأب، وعن مبدأ إبقاء كل شيء داخل الأسرة. في المنشأ صف الفنّون تقف عدة فتيات إلى جانب مسند لوحة الرسم، يرسمن طفلة مجروحة أو ميتة، موضوعة هناك مغطاة في الجبص، على الطاولة في مركز الصف، بينما تتمعن أحدهن في نفسها في المرآة. هذا الانشغال في الفعل الفنّيّ يتحول إلى وسيلة تدعونا إلى إمعان النظر في إحدى الظواهر القاسية والمؤلمة في المجتمع.

ميخال بارأور

تلجأ ميخال بارأور إلى التصوير لمعرفة المزيد عن العالم - التاريخ وعلاقات القوة، المباني الأيديولوجيّة والمؤسسات التي تُنظّم المعرفة. وهي تقوم بذلك من خلال استخدام التصوير، بمعنى العمل مع التصويرات المتوافرة. خلال سلسلة من الأعمال بدأت بارأور في ترسيم الأرشيف والمتحف كأعضاء في جسد عالم التصوير. يتواجد البعد التوثيقيّ في أعمالها عبر التأطير وفي شكل عرض التصويرات. تدعو أعمالها إلى التفكير وهي غنيّة في التصويرات المُبهمة. تنقض بارأورور هذه جميعها إلى سياقات انتاجها، ثم تعيد غزلها من جديد معًا إلى موضعها التصويريّ في الفضاء.

ليهي ترجمان

تتجاوز أعمال ليهي ترجمان حدود قماش الرسم وتُشحن عن طريق جدران الفضاءات التي تعمل فيها. في خطوة مثابرة، وعلى مدار خمس سنوات، عرضت ترجمان أعمالها في العديد من المعارض الفرديّة، وفي جميعها كانت تتعمق في دراسة العلاقة بين عمليّة الرسم وحيز المعرض وبين مادة الرسم والقماش الذي يمتصها. رسوماتها الضخمة، التي تشبه الخرائط الجغرافيّة/النفسيّة والتي تُنتج من خلال المحو والتشرّب، تبني داخلها النُظم التي تربط بين المادة المُعالجة متعددة الطبقات وبين التخطيط المعماريّ ورموز من العالم الصوفيّ.

تسيون حزان

يوصّف تسيون حزان في أعماله منظومة العلاقات المشحونة وخطوط الحدود بين الفعل الفنّيّ، والحيّز العام ومؤسسة الفنّ. فهو ينظر إلى الواقع، ليستملك منه المواد ويتجاوب معها بوسائل فنّيّة واسعة، من ضمنها الصوت، والأدء، والفيديو، والسينما التجريبيّة والتخطيط. تتناول أعماله بفكاهة لاذعة وعلى نحو نقديّ الحيّز الأوتونوميّ والحيّز المحليّ، وعلاقات القوة، والرموز التاريخيّة والصهيونيّة، وعالم الواقع والمؤشرات الثقافيّة. موقفه الفنّيّ من الواقع الإسرائيليّ والفنون الإسرائيليّة منعش ومثير للتحديات.

نوعه چور

يتشكل في أعمال نوعه چور التوتر بين الجسد الذاتيّ والجسد العام. فعن طريق الاستنساخ والتكرار تدرس چور طبيعة البورتريه الشخصيّ، وتلغي خصوصيّة الجسد الذاتيّ وتحوله إلى آلة، لوحة طباعة وإنعاكسات. المتحف أيضًا يتحول شفافًا بين يديها، عندما تستخدمه هو ومعروضاته كحقل عمل للعمل الفنّيّ له صلاحيّة اجتماعيّة. وفي المقابل، تكشف چور ما وراء كواليس الرقابة الفنّيّة، المستخدمة بيديّ المسؤولين، على منح حرية العمل التامة للفنّانين الذين يجري اختيارهم للعرض في صالات الفنون.

إلعاد روزن

أقمشة إلعاد روزن الكبيرة ملوّنة ومرحة. وهي تبقي العين مهتمة حتى بعد أن يجري توضيح التصوير والتقنيّات للمتلقي. إنها لوحة فسيحة الصدر، كريمة، مضحكة، أحيانًا تكون لسانيّة، متوحشة، تستمد مصادرها من الرسوم التوضيحيّة والطباعات ومن الفنّ المفاهيميّ والتجريديّ أيضًا. مساحات ألوان وحيوانات، أعضاء جسديّة وفواكه، وجوه وأشكال هندسيّة تسكن في عالم روزن التصويريّ. إضافة إلى نحافة اللوحة فإن روزن يمنحها الحضور والحماس اللذين ينقلان هذه العدوى إلى المتلقي أيضًا.

سماح شحادة

أعمال سماح شحادة هي مقولة نسويّة اجتماعيّة مباشرة وجريئة. تخطيطات قلم الرصاص الدقيقة تخلق التوتر النابع من انضباط النفس، وإنغلاق وترسيم حدود الجسد المرسوم وعزله عن الخلفيّة البيضاء. شخصيّة امرأة مستلقية، بحجم طبعيّ، معلقة في الهواء، كأنها تُحلّق، منقطعة عن البيئة – تخطيط يشير إلى الضغط النفسي الكبير. يمكن تحليل معرضها الفرديّ الأول، «مطلوبات: ممارسات الجسد»، من منظور مكانة المرأة في المجتمع الفلسطينيّ كما فعل أمين المعرض، فريد أبو شقرة: فالمعرض يستعرض مسار الحياة الشاق للمرأة، الالتزام في خدمة الزوج، والأخ الأكبر، والابن وكبار السن في العائلة؛ الالتزام بعدم قول كلمة «كلا» وعدم الاعتراض على قرارات الرجال.

ليهلي فريلينغ

أعمال ليهلي فريلينغ تُجرد واجهة الشخوص بواسطة التصويرات المتوافرة التي تتداخل فهيا. إنها أعمال رقيقة وحادة، موضوعها الإخفاء بواسطة الكشف. على مدار السنين ترسم فريلينغ تخطيطات بأنماط مختلفة، من تقطيع الصّور وحتى التخطيطات في الفضاء بواسطة خيوط الصمغ والإضاءة. تتناول في أعمالها، عبر الممارسة العمليّة، البعد التصويريّ لعالمنا البصريّ، من الشعارات والعلامات التجاريّة وحتى صور المجلات، واللفتات اللطيفة مثل القبلة المُصوّرة أو تأطير المناظر الطبيعيّة للبطاقات؛ فهي تنسخها، تنتقص منها، تسجل عليها. جسد العمل لدى فريلينغ يدمج أعمال ذات وضعيّات حميميّة من العمل المثابر الدقيق فوق التصوير، وفي المقابل ثمة أعمال تتناول الكشف عن الإمكانيّات الكامنة والكبيرة والحضور المقلق للانكشاف الحميميّ في عصر الإعلام الاجتماعيّ.

شاحر فريدي كسليف

شاحر فريدي كسليف هو فنّان متداخل التخصصات ومتميّز، وفي كل مجال يعمل فيه يضع سقفًا إبداعيًا جديدًا. ومن بين أمور أخرى، تشمل أعماله استخدام قماش الأبليكة والروبوتات، التخطيط، الأفلام الروائيّة متعددة المؤثرات، الديوراما والمنحوتات. وهو يثير في جميعها اهتمامًا تقنيًا محلوظًا إلى جانب قدرات المعالجة المثيرة للإعجاب. أعماله، المُصاغة والمُطوّرة من خلال إلمامه في مجالات معرفة واسعة، بهجة العمل الإبداعي والتجربة الأوليّة للفضول أمام العالم.

ڤيرد نسيم

تستكشف أعمال ڤيرد نسيم الهُويّة، الجندر، المكانة الاجتماعيّة والمكانة الاقتصاديّة بواسطة، الرسم، النحت، التصوير وأعمال الفيديو. تدمج الفنّانة السيرة الذاتيّة والاجتماعيّة مع موتيڤات من قصص الأسطورة والفانتازيا. تحمل أعمالها مقولة اجتماعيّة قويّة جدًا. المنشأ *Fantasy Hands* – عمل أرضي عبارة عن زهرة ضخمة مُركّبة من عشرات القفازات البلاستيكيّة الصفراء – هو عمل تكريميّ لوالدة الفنّانة، إستير، المولودة في العراق، وعاملة النظافة في مكاتب مؤسسة نعمات، وتكريمًا للطريقة التي تتخيّل فيها نفسها وأطفالها؛ الفانتازيا هي أيضًا آلية البقاء، التي تمنحها أمل التخلص من المكان الذي تتواجد فيه. الواقع والأسطورة يظهران أيضًا في عمل الفيديو صحراء في المدينة، نوع من المسرح/السينما ومنولوجات قاسية وعاطفية للأم والأب، اللذين يحملان الطفلة (عبء ثقيل) فوق كثبان الرمال في يوم حار.